

נ מהא דרבי יוחנן.
ס טור בשם אבי
הערוך. ע בית יוסף.
פ הרי יהודה בר
ראובן. צ נמנני יוסף.
ק משנה תענית כט
זכרבי מאיר וזכר
שמעון בן גמליאל
ומדנחיה לקאל כרכא
שם. ר ירושלמי כמבוי
הרא"ש ותר"ן שם.

והני מלי לגהצין ולהניחין עד אחר תשעה באב, (כח) אבל אסור ללבשן בשבוע זה. ונהגו לאסור אפלו כלי פשתן ואפלו בכבוס שלנו, (כט) בין ללבש בין לכבס ולהניח, ואין להקל בדבר בין שנהגו, וכל שכן דאפשר דמדינא נמי אסור, * שהרי יש מי שכתב (כו) דכבוס שלנו (כח) קרי (גהוץ) לשל בני בבל, שאין מתלבנים יפה לפי שממיהם הם עכורים, שאינה ארץ הרים וגבעות פארץ ישראל, וכבוס של שאר ארצות אפשר שהוא כבוס של ארץ ישראל ואסור. ועוד יש מי שפרש דגהוץ הינו מים ואפר או נתר וברית, וכבוס הינו במים לכד, ובזמן הזה אין מכבסים במים לכד, ונמצא שכל כבוס של זמן הזה הוי גהוץ ואסור מדינא אפלו בכלי פשתן ללבשן מיהא: הגה * ואנו נוהגין להחמיר בכל זה מתחלת ראש חודש (כט) עד אחר התענית, אם לא לצורך מצוה, כגון אשה הלובשת לבנים (ל) מתרת לכבס וללבש לבנים ולהציע תחתיה (רוקח ואור ורוע), אבל בתשעה באב עצמו (ל) לא תלבש לבנים (לא) רק לובשת חלוק בדוק ויפה (הגהת שערי דורא) (לב) * וכן (ל) לכבוד שבת לובשים כלי פשתן (לז) ומציעין לבנים כמו בשאר שבתות. ואסור לתן כלים לכובסת אינה יהודית (ל) * (לז) לכבס מראש חודש ואילך, אבל קדם ראש חודש מתר לתת אף על פי שפוכסת (לה) אחר ראש חודש (וחספות פרק דתענית ומהרי"ל): ד. * לאחר התענית מתר לספר ולכבס (לו) מיד. ואם חל תשעה באב ביום ראשון או בשבת

שערי תשובה

ס לכבס. עין באר היטב. עין ביד אפרים על דברי הפנן אברהם בזה, ועין בברכי יוסף בשם נחמה בנסף דאף לפי מה שכתב בפרק חוש סימן סח דאמריה לאינו יהודי בשאר אסורין דרבנן שרי, משום חמרא דתשעה באב נהגו לאסר אפלו לומר לכובסת שהיא חמא הבגדים ותכבסם. ועין במתניין בזה בשם זרע אמת שלתת לכובסת בגדי פשתן ערב ראש חודש שמשנה אותם בו ביום במים ואחר שנוכנס אב הגמר ללבנס על ידי מים ואפר וברית כמנהג ונהל בבית ישראל, אף על גב דמדינא יש להחמיר, מכל מקום נכון לזהר גם בזה להיותו בבית ישראל ואיכא משום מראית עין, עין שם. ועין לקמן סעיף קטן לה: ס לאחר התענית. עין מגן אברהם סעיף קטן טו לענין הנהגים שלא לאכל בשר וזין עד שבת נחמו שהב"ח כתב שצריכים התרה וכלא התרה אף לספר ולכבס אסור עד יום חמישי, ובאר היטב השמיט זה. ועין שם במגן אברהם שאם נהגו שלא לאכל בשר וזין אבל נהגו לספר ולכבס, מתר להם, שאין לחייב אותם יותר משהנהגו, וגם כתב הפנן אברהם דלנהגים אסור, אף

באר היטב

(ד) לא. אבל במשאת בנימין משמע שמתרת ללבש לבנים, וכן משמע בב"ח ובית יוסף סימן תקנד: (טו) לכבוד. משמע שגם לכבוד שבת מתר לכבס ביום חמישי, ויש להקל אם אין לו כתנת לשבת, ועל ידי אינו יהודי פשיטא דשרי, מגן אברהם עין שם: (טז) ומציעין. עין ט"ז שאוסר להציע הסדינים, בשם רש"ל: (יז) לכבס. אפלו אומר לה לכבס אחר תשעה באב, מגן אברהם. עין סימן תקמג סעיף קטן ה מה שכתוב שם. ונכספר אליה רבה צדד להקל בזה לכבס לאחר תשעה באב וליהף מחל המועד עין שם]:

משנה ברורה

(כח) אבל אסור ללבשן וכו'. הינו, אפלו אם גהצין (כ) או כבסין קדם שבוע זו: (כו) בין ללבש בין לכבס ולהניח. רוצה לומר, דנהגו לאסור (כ) אפלו לכבס ולהניח, דללבש מדינא אסור בכל גווי: (כו) דכבוס שלנו וכו'. רוצה לומר, מה שמוכת בגמרא דכבוס שלנו מתר הינו רק לשל בני בבל וכו': (כח) קרי לשל בני בבל. כן צריך לומר, וכן איתא בשלחן ערוך דפוס ראשון מהמחבר בעצמו: (כט) עד אחר התענית. ומי שאין לו אלא חלוק אחד, (כ) יש להחמיר לכבס מראש חודש עד השבת: (ל) מתרת לכבס. רוצה לומר, אפלו (כ) בשבוע שחל תשעה באב להיות בתוכה: (לא) רק לובשת חלוק בדוק ויפה. ואם אין לה, הסכימו (כ) הרבה אחרונים דמתרת ללבש חלוק לכן, דלצורך מצוה לא גזרו. ועין בדרך החיים דמתרת לתן לכובסת עכ"ם לצורך לבישת לבנים: (לב) וכן לכבוד שבת לובשים כלי פשתן. המכבסים, ומשמע ממה שאמר וכן, שגם לכבוד שבת מתר לכבס ביום חמישי ויום ששי, ובדרכי משה משמע שנהגו בזה לאסור, אכן אם אין לו כתנת לשבת (כ) יש להקל, ועל ידי עכ"ם פשיטא דשרי, אבל בתספרת אסור אפלו לכבוד שבת, דבלאו הכי אין רגילין לספר בכל שבוע [מגן אברהם]. עין בבאור הלכה: (לז) ומציעין לבנים וכו'. הינו, על השלחנות מתר להחליף לבנים, (כ) אבל להחליף סדינים לבנים נהגו אסור: (לז) לכבס מראש חודש ואילך. ואפלו אומר לה לכבס אחר תשעה באב גם כן אסור, מטעם מנהגא [מגן אברהם]. ובספר אליה רבה צדד להקל לתן לה מראש חודש ואילך לכבס אחר תשעה באב והביאו הפרי מגדים ולענין כלי פשתן בודאי יש לסמך על זה: (לז) אחר ראש חודש. והוא הדין אפלו (כ) אם תכבס בשבוע שחל תשעה באב: ד (לז) לאחר התענית מתר לספר וכו'.

וקל וחמור שמתר בבשר וזין. ואותן הנהגין אסור בבשר וזין עד שבת נחמו, (כ) יש אומרים דמנהגא של טעות הוא ואין צריך התרה, אבל הב"ח ומגן אברהם הסכימו דצריך התרה, ובעוד שלא התירו אסורין גם כן לספר ולכבס עד יום חמישי מפני כבוד השבת. ועין במגן אברהם מה שכתב עוד בענין זה: (לז) מיד. ועין לקמן סימן תקנא באחרונים, דמצד מנהגא יש לזהר בזה ביום עשירי עד חצות היום:

שער הציון

(לא) הגר"א, וכן איתא בבית יוסף: (לב) הגר"א: (לג) אליה רבה ושאר אחרונים: (לד) דרכי משה: (לה) עין במגן אברהם ופרי מגדים ועין ביוהר דעה סימן שפא כט"ז לענין אכלות שאין לה לרחץ כל גופה ללבישת הלבוש אלא תרחץ פניה של מטה לכד, והוא הדין לענין תשעה באב ופשיטת השמל: (לו) מגן אברהם וזחי אדם: (לז) ש"ז ושאר אחרונים בשם רש"ל: (לח) כן משמע מבאור הגר"א, וכן כתב בדפוסק אלעזר: ד (לט) רש"ל בתשובה: